

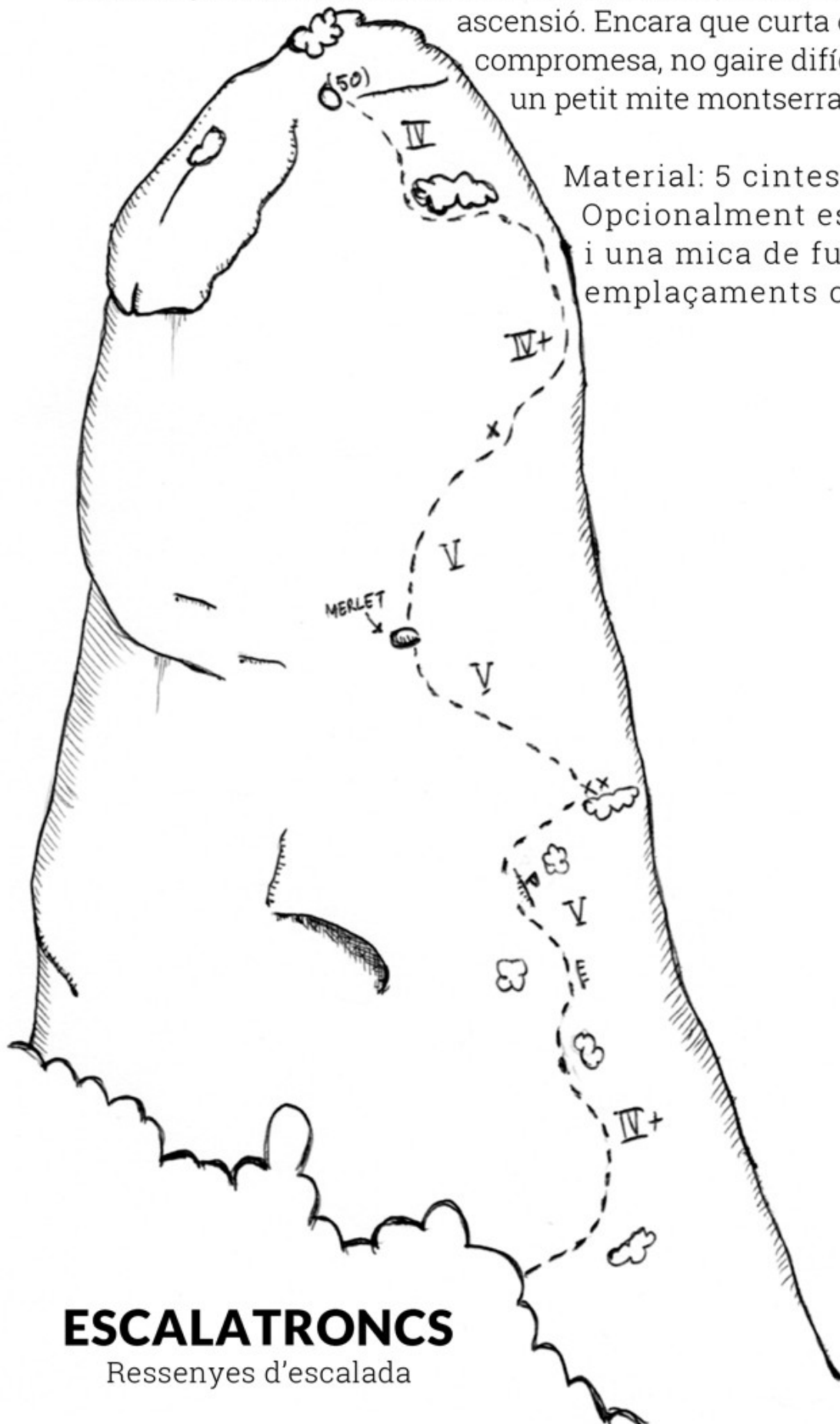
LA CAPUTXA

VIA NORMAL o VICENÇ BARBÉ (MD+) 55m

Oberta per Antoni Rafols i Enric Rabal l'any 1946.

Via coneguda perquè hi perdé la vida en Vicenç Barbé intentant-hi la primera ascensió. Encara que curta es tracta d'una escalada compromesa, no gaire difícil però sí exposada; un petit mite montserratí.

Material: 5 cintes i Camalot #1.
Opcionalment es pot dur algun pitó i una mica de fusta, tot i que els emplaçaments costen de trobar.

ESCALATRONCS

Ressenyes d'escalada

Al capdamunt de la banda de llevant de la Canal Ampla s'alça la Caputxa, de modestes dimensions però amb un cim car de petjar doncs cap itinerari que ens hi mena pot considerar-se banal. La via Normal, altrament anomenada Vicenç Barbé en honor al que fou president del GEDE i que perdé la vida intentant-ne la primera ascensió, n'és un clar exemple.

De naturalesa exposada, haurem d'estar bregats en la típica escalada montserratina, on el cervell és un múscul més important que els bíceps. La roca és acceptable, a voltes fins hi tot bona; per contra els llocs on podem protegir-nos són escassos i més aviat psicològics.

Aprofitem la avinentesa per recordar la figurà de Vicenç Barbé i Lledós, nascut a Barcelona el 1916, participà en algunes de les primeres més destacades de l'època, com ara la Nina, la Vella, el Setrill, l'Agulla del Miracle i sobretot la Talaieta d'en Barbé, escalada imprescindible per la seva bellesa i emplaçament. Se'l recordarà però per ser el primer escalador mort en plena activitat a Montserrat, intentant la primera a la Caputxa. Durant la inauguració del Refugi d'Agulles s'hi llegí un sentit poema dedicat a en Barbé i al Club Excursionista de Gràcia:

L'escalador mort

Com un pagès sublim que conrea la roca
tenint per solc esquerdes i per llavor els dits,
enlairant-se maldant per assolir la glòria
i la noble collita del vent sagrat dels cims.

Així eres tu, volgut company d'un dia
i un noble afany hi havia, dins del teu cor ardit.
Enamorat del cel i dels cims que assolies,
engelosint la Mort, que et volia al seu si.

I la terra nadiua que tu tant estimaves
et rebé quan caigueres, un matí de juliol.
I les flors i les roques i els ocells et ploraren
i es cobriren de negre les Agulles i el sol.

I els teus ulls d'horitzó, curulls de celísties,
restaren molt oberts, reflectint-hi un estel,
i els àngels que a cercar-te, silenciosos, venien,
pensaven que dormies
enmig de ginesteres, dessota la paret.

Josep M. Villalba Ezcay

- Via: Normal o Vicenç Barbé
- Zona: Montserrat – Frares Encantats
- Dificultat: V (MD+)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 55 metres

- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Pràcticament desequipada
- Material: 5 cintes i Camalot #1. Opcionalment es pot dur algun clau variat i una mica de fusta, tot i que els emplaçaments costen de trobar.
- Orientació: Nord
- Valoració: ****

Aproximació:

Des de Can Massana en dirigim al refugi Vicenç Barbé. Un cop al refugi prenem la Canal Ampla direcció al Portell Estret. Un cop a l'alçada de la Sensenom ens desviem cap a llevant seguint la ruta d'Alts Frares. La primera roca que trobem és la Caputxa. Nosaltres hem entrat pràcticament a l'alçada del coll.

[Veure l'aproximació amb Google-Maps](#)

La Via:

La via comença al costat del camí pel lloc més evident; els primers metres són recoberts de molsa. La tirada es va redreçant fins al clau (finet), uns metres abans es pot pitonar amb traça. Des del clau marxem a la dreta, on trobarem la reunió que no hem fet. Es continua directe cap un merlet molt característic que podrem encintar i d'allí en lleugera tendència a la dreta fins un llavi on hi trobarem una expansió. Si seguim amunt en tendència a la dreta trobarem un bon forat per un Camalot #1. D'aquí al cim resta només una empenteta.

Descens:

Ràpel pel vessant nord-est.